

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/355/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613210066
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613210066.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom tamtiež, proti odporcom 1/ M. A., nar. X.X.XXXX, 2/ G. A., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom U. G. XXX, 3/ M. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX, o zaplatenie 2.921,90 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/151/2013-65 zo dňa 4.3.2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch o zamietnutí návrhu vo zvyšku a o trovách konania zrušuje a v rozsahu zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu zostáva nedotknutý vo výroku, ktorým bola odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne a odporcom 3/ uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.388,38 eur, vrátane povolenia splátok s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných odporcov.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil povinnosť odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne a odporcom 3/ zaplatiť navrhovateľovi 1.388,38 eur v mesačných splátkach po 70 eur (pod hrozbou straty výhody splátok) s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných odporcov. Vychádzal zo skutočnosti, že odporcom 1/, 2/ bol na základe zmluvy o úvere zo dňa 21.10.2005 poskytnutý úver právnym predchodcom navrhovateľa vo výške 100.000,-Sk (3.319,39 eur), ktorý sa zaviazali splatiť v mesačných splátkach po 1.443,-Sk so splatnosťou poslednej splátky 20.10.2015; teda celkom 173.160,-Sk (5.747,86 eur). Súčasne bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom 3/ uzatvorená dohoda o ručení, v zmysle ktorej odporca 3/ vyhlásil, že uspokojí (podľa § 303 a nasl. Obch. zák.) pohľadávku veriteľa z predmetnej zmluvy o úvere.

Okresný súd ustálil, že odporcovia uhradili v dobe do 18.6.2012 z poskytnutého úveru čiastku 1.831,01 eur a dodatočne dňa 16.10.2013 čiastku 100 eur; spolu 1.931,01 eur. Vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ teda odporcovia 1/, 2/ doposiaľ uhradili 1.931,01 eur, pričom výška poskytnutého úveru bola 3.319,39 eur, sú povinní zaplatiť navrhovateľovi rozdiel medzi uvedenými sumami, t.j. 1.388,38 eur; vo zvyšku okresný súd návrh zamietol. Zároveň v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že keďže sa odporcovia 1/ až 3/ dostali do omeškania s plnením dlhu dňom 27.7.2012, bol navrhovateľovi priznaný aj úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 27.7.2012 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na ich náhradu. Vychádzal z toho, že navrhovateľ mal v konaní úspech len čiastočný a odporcovia si náhradu trov konania neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa alternatívne domáhal jeho zmeny tak, že návrhu na začatie konania bude vyhovieť v celom rozsahu alebo jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Nesúhlasil so záverom, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaj o RPMN. Zdôrazňoval jej čl. IV bod 5, podľa ktorého sa (okrem iného) dlžník s veriteľom dohodli na ročnej percentuálnej miere nákladov 5,76 %. Nadväzne podľa odvolateľa založenie rozhodnutia na závere o absencii údajov o RPMN v zmluve o úvere je nesprávne, resp. minimálne predčasné.

Navrhovateľ poukazoval tiež na to, že mu neboli priznané úroky z omeškania ani len z priznanej sumy. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa pritom uvádza, že navrhovateľovi bol priznaný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 27.7.2012 do zaplatenia. Záverom dodal, že si uplatnil nárok v nižšom rozsahu, než predstavuje celková pohľadávka. Pokiaľ ide o splátky splatné po podaní návrhu na súd, poukázal na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.7.2012; zároveň mal za to, že najneskôr podaním návrhu došlo k uplatneniu práva na vrátenie dlžnej sumy, čím sa stali predčasne splatnými aj zvyšné splátky.

Odporcovia zostali v odvolacom konaní nečinní.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. (z toho titulu nedotknutým zostal rozsudok okresného súdu vo výroku o uložení povinnosti odporcom zaplatiť navrhovateľovi 1.338,38 eur, vrátane povolenia splátok, s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných odporcov) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v preskúmvanej časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p.

Je dôvodnou námietka odvolateľa o nedôsledne, resp. nedostatočne zistenom skutkovom stave súdom prvého stupňa. Podľa čl. IV. bod 5 Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 21.10.2005 (č.l. 6 z opaku) uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1/, 2/ sa zmluvné strany dohodli, že RPMN činí 5,76 %. Nadväzne záver o absencii údajov o RPMN v zmluve o úvere (čoho dôsledkom má byť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru), ktorý okresný súd považoval za zásadný a na ktorom je založená zamietajúca časť napadnutého rozsudku, nie je správny.

Nakoľko sa jedná o nosný dôvod posudzovaného rozhodnutia, odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd len na okraj poznamenáva, že sa nezaoberal správnosťou (v zmysle pravdivosťou) údajov o výške RPMN, keďže predmetná otázka (logicky) nebola prvostupňovým súdom riešená.

V ďalšom postupe vo veci okresný súd opätovne - s prihliadnutím i na ustanovenie čl. IV. bod 5 zmluvy o splátkovom úvere - posúdi dôvodnosť (pôvodne) zamietnutej časti nároku navrhovateľa.

Podľa vyhláseného znenia výrokovej časti rozsudku (zápisnica o pojednávaní z 4.3.2013 - čl. 64 z opaku) a taktiež podľa jej písomného vyhotovenia okresný súd navrhovateľovi úrok z omeškania (ani) z priznanej časti nároku neprisúdil. Zodpovedá však zároveň odôvodneniu napadnutého rozsudku tvrdenie odvolateľa, že podľa jeho obsahu okresný súd rozhodol aj povinnosti odporcov zaplatiť úroky z omeškania vo výške 8,75 % od 27.7.2012 do zaplatenia.

Je teda otázne, či došlo k pochybeniu pri vypracovávaní písomného vyhotovenia rozsudku v časti odôvodnenia, kam bolo nepresne zahrnuté konštatovanie o priznaní úroku z omeškania, ktorý nárok ale nebol navrhovateľovi priznaný, alebo či okresný súd opomenul (výslovne) rozhodnúť o uplatňovanom úroku z omeškania z priznanej časti istiny (kedy by do úvahy prichádzal i postup podľa § 166 O.s.p.). Na druhej strane, ak bol návrh na začatie konania vo zvyšku zamietnutý, uvedený výrok zahŕňa aj eventualitu neprisúdenia úroku z omeškania z priznanej istiny.

Predmetné úvahy sú však aktuálne skôr len „akademické“, lebo odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku, a teda súd prvého stupňa bude opätovne konať a rozhodovať (tiež) o úroku z omeškania z (momentálne už právoplatne) priznanej istiny.

Vzhľadom na zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa v meritornom výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku bol zrušený a vrátený na ďalšie konanie aj výrok o trovách konania, ktorý je od neho (bezprostredne) závislý. V „novom“ rozhodnutí o veci rozhodne okresný súd opätovne (aj) trovách konania, vrátane trov aktuálneho konania o odvolaní (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.